

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Március.

Enyhül az idő s ablakainkban reggelente szelidebb vonásokban rajzódik le a tél poezise: a fehér hóvirág. Ha éjjel még csonttá is fagy a sár, nappal a hőmérő az olvadást mutatja. A kegyetlen, csikorgó hidegek alább hagytak, elmúltak és a havas világra tavaszias kék égbolt borul. Az emberek arcára a nap langyos sugarai barátságosabb vonást varázsolnak: fölenged minden az első napsugárra.

Napsugár, hó és sár: a tavasz hirnőkei. Ahólé és sár gyötri majd a katonákat a csontig ható hideg helyett, a lövészárkokban, kavernákban, róka-lyukakban a vízzel, nedvességgel, beömléssel, beomlással kell birkózni, ha az ellenség nyugtot, időt hagy ehhez. Egyéb kétségtelen jeleink is vannak, hogy a tavasz már kopogtat. A frontok megmozdultak. A hivatalos jelentések meghosszabbodtak, mint a napok. Nyugaton is rohamoszlopok törnek előre, az orosz sikságon is vér-rózsák pirosanak az olvadó havon. Támadó különítmények rontanak egymásra, ágyuk keresik egymást, aknák robbannak. Erdély határán, Romániában, Macédóniában, az Isonzó mentén, Tirol hegyei között kezd előbújni téli odvából a háború. Most aludt néhány héttig, de már dörzsöli szeméből

az álmat és nekifeszíti izmait az új vérontásnak. Közeledik a tavasz...

A tavasznak költészete van és nálunk különösen meleg és gazdag ez a költészet. A festők, szobrászok nagy-szerű, viruló ifjúnak ábrázolták, bim-bózó, rügyező ágakból font koszorúval homokán. Ihletett és kedves mosollyal hozta az új életet, a felszabadulást, illatokat, zsendülést, a nedvek megpezdülését, a virágzást jelentette. Örültünk neki és sóvárogva vártuk, bár valamikor fűtött szobában lestük érkezését. A lány lelkek örültek az ibolyáknak és hóvirágnak, mindannyian annak, hogy erősebb lesz a nap fénye és melege. A költők arról énekeltek, hogy a patakok letörrik jégbillencseiket és vidáman csörgedeznek.

Az idén mást jelent a tavasz és másként várjuk. A harmadik háborús tavasz nem koszorúsán és mosolyogva kopogtat. Az idej háborús tavasz nem a pezdülést és virágzást jelenti.

A tavasz most azt jelenti, hogy pergőtűz lesz, hogy a gépfegyverek, aknavetők, földalatti ekrazitőmegek borítják a világot. Az ellenségeink föl-készültek a harcra. Halljuk bizakodásukat a győzelemben. A mi hadseregeink sem tétlenek. Bizonyára föl-készülnek ők is és az eddigi tapasztalások azt mutatják, hogy a mi öklünk páncélosabb, ha üt, a mi vértünk helyt-állóbb, ha ütést kell felfogni. Ezredek,

hadseregek vonulnak fel a frontok mögött. Ezredek, hadseregek várják tartalékban a tavaszt. De bizonyos, hogy a gyárok olyan ágyutömegeket, olyan municióhegyeket ontottak a frontokra, annyi százezer polgár kezébe adtak puskákat, kézigránátokat, hogy elmúlt harcok legnagyobbika is csak játszi enyelgés volt, a most következő csatákhoz képest. Három esztendő alatt roppantul sokágu tudomány, lehetetlenül gazdag művészet lett a háboruból. Ez a tavasz egészen új dolgokat hoz és a hadseregek soha nem látott erővel és eszközökkel rontanak egymásra.

Harmadszor hisszük már, hogy a tavasz a döntést, a békét hozza. Talán most nem csalatkozunk. Hinnünk kell, mert még a remény sem nyújt erőt, ha nem *hiszünk erőnkben*.

A vörös-kereszt közgyűlése.

A sümegei vöröskereszt egyesület f. évi február 25-én a polgári leányiskolában tartotta közgyűlését. Bánfi Alajos elnök a szép számban együtt volt tagokat a következő beszéddel üdvözölte:

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Az idő kereke ismét egy évet lepergett, az elmúltaktól mindnyájan többet jobbat vártunk. Nincs köztünk, aki 1914-

Valaki, aki érezni tud.

(Levél.)

Írta: Németh Bőske.

Kívül a borítékon:

Nagyságos Szeniczey Mártának

Szentelek.

Belül:

Mártha, drága szívem; hogy ez a levelem annyit késett, ennek nem csupán a lustaság vagy elfoglaltság volt oka. Nem. — Kellett várnom egy időt, amely elszaladjon felettem, hogy nyugodt lecsillapult fővel tudjak ideülni az íróasztalom mellé és véled így papíron beszélgetni. De vajjon nyugodt vagyok-e már teljesen? Vajjon lehet-e az ember — csak valaha is nyugodt többé, egy olyan vihar után, amely keresztülszárguldozt egész lényén, s amely romokba döntött mindent ami szépen, kulturásan, teljesen élt bennünk? Kimondhatatlanul szenvedtem, sőt talán még ma is.

Hisz te ismersz engem. Ismersz még a zárdából. Oh drága fehérség, csendes más zárdai életünk, csacsi kis iskolás voltunk, s minden, ami ott körülvevett bennünket, valami áhítatos illatos levegővel, mint a kápolna arányos oltárát a kékes tőmjénfűst. Mártám édes, hová is tűntek el ezek az évek a nagy ríktó színű, lármás élet forgatagában? De hisz nem ezért bírók én most a levélírás mel-

lett, hogy mindezekre emlékeztessék — sokkai közelebbi múlt események azok, amelyeket közzélni óhajtok véled — s amelyek felől mielőbb várom a te józan, gondolkodó, tudatos véleményedet, hisz te olyan okos vagy Mártha, amilyen én talán soha többé nem tudok lenni az életben.

Hallgass ide drága szívem, — és ha jólesik sirasd meg, avagy neved ki a te barátódot, aki itt áll előtted a nagy boldogtalanságával, az elunott életével, a felsebzett szívével és minden reszkető, remegő, agyongyőrtt idegével — s a nagy-nagy kialudni nem akaró, fájó szerelmével. Ugye furcsa ezt hallanod tőlem, aki előbb minden szerelmi történeteket amely vélem volt vonatkozásban, csak egy mosollyal, vagy gunyos szavakkal: „akkor unatkoz-tam” stb. szoktam elintézni, tán még: Uram bocsá' egy-két csipős viccet is faragtam az eltávozott szegény fejére. Hát az volt előbb. De most, most. Édesem tönkre vagyok égve, elkínözva, kifosztva és nincs egy szavam, amely vád avagy gánca, gunyos lenézés, vagy keserű kifakadás volna az illető ellen, csak szenvedek.

Emlékszel Mártha, a szép kis Egonra? emlékszel a drága két bársony szemére mely mindjárt könyvelábadt, ha én más férfival többet beszéltem társaságban? Emlékszel Istvánra, aki komoly, mondhatnám komor lelkének összes melegével szeretett? Emlékszel Leonra, aki mosolygós volt mint a napsugár, kedves és jó. És emlékszel mind a

többiekre, akik hosszabb vagy rövidebb időre a közelemben kerültek; s akikkel sohasem éreztem közelebbi vonatkozást — mint az időt jól átszórakozni?

És Mártám édes — messze, valahol igen messze, a kék ködös távolban ahova emberi szem már nem léphet el — jött a vihar, a végzet, a nagy átalakulás, jött a hatalmas Szerelem, mely nem tűr gátat maga előtt, mely neveltséges játékszerekké alakítja az értelmes, tudatos embereket s hiába tiltakoznál ellene, nincs módodban mást tenni, mint csacsi elszédült légy módjára neki repülni a lángnak és ott agyonperzselni magadat. . .

Oh láttál volna engem drága szívem azokban az átszenvedett napokban a szegény fáradt fejemmel, az arcom sápadt, kinlódást eláruló színével, a nehéz agyoncsigázott mozdulataimmal s a szívemmel amely vérzett, vergődött, égelt s amelyet valaki könnyelmű meg nem becsüléssel összezuzott, mint a gyerekek a legdrágább finom porcelánvázát, melyet a hozzáértők csak bámulni szoktak, s ő egy gyerekes mozdulattal földredobta aztán — vége. Hát ez. . . Hogy miért választottam ezt, aki nem tudta megbecsülni? — kérdezd a te jószágos, okos, tiszta pillantásoddal egy kicsit megrovóan; mert tudod ugy-e a kórómet, a legutóbbi, a drága, nagy intelligenciájú embert, a neves író, aki engem akart feleségének, annyit ezer nő között, kiket ismert, aki nem akart beleegyezni abba, hogy lemondjak végleg róla. . .

ben ne gondolta volna: a királygyilkos szerbeket meg kell büntetni, azokkal vitéz hadseregünk hamarosan fog végezni!

A tudomány haladása azt engedi következtetnünk, a hosszas háboruskodás ideje lejárt, a győző az lesz, aki bizonyos harcéri helyzetet tud elfoglalni, mely után nincs hatalom, mely az öldöklő esz-közöknök ellent tud állani.

Nem úgy történt. A fiatalság, a katonák milliói vesznek, pusztulnak, az élelmszerek fogynak, a polgárság kimerülésig nélkülöz, a drágaság rohanása, az életfentartás küzdelmes, majd tarthatatlan — és a néhány óra számított háboru borzalmi földön, tengeren, tenger alatt, fönt a levegőben egyaránt dülnek! A háboru kiűrésakor öröm volt látni, mint sietett a lakosság anyagi segéllyel a célt előmozdítani; éjjel nappal az önkényt ápolók tevékenységükkel. Ezt a dicső angyali lázt, a kimerülés váltja fel; nem csoda, hiszen a teremtéstől kezdve nem volt ilyen állapot, mely az egész világot hullámszába hozta.

A népvándorlás, a keresztshadjárát, a harminc éves háboru nem volt ilyen ember irtó, nem volt ilyen anyagpusztító, mint a mostani. A kufarság, az emberek önzése, a gazdagodni vágyás telhetetlen molochia, erkölcsi és faji züllésnek jelei. Miután elleneink most már nemzeti létünk, birodalmunk feldarabolása eszméjét tüzték lobogóikra, azért történjek bár mi, nincs más mód mint kitartás az óhajtott békéig!

Visszatér a Mária Terézia-beli korszak mely életünket és vérünket követeli, ezer éves hazánk fentartása érdekében. A mi helyzetünk Erdélyből kiűzöttekhez képest még szerencsésnek mondható.

Van otthonunk, hajlékunk. Ezért is hazafias érzelmek düljanak keblünkbe, vetelkedjünk a jó cselekedetek gyakorlásában, ezt követeli tőlünk a magyar haza, szolgáljunk tehetőségünkben egyesek és egyletek összességében mindnyájan Midőn férfiak egészségük, életük kockáztatásával küzdenek, a gyengébb női nem itthon veszi és vegye ki a maga részét, munka, ápolás és a jótékony terén. A vörös kereszt egyletek működése legmagasabb elismerést, köztiszteletet szerzett nemzeti küldömbőség nélkül a világ részeken egyaránt. Ezen elismerésben, a magas eszmékért tevékenykedő sümegi hölgyek és egyleteknek összes tagjai is részesek. Isten áldása legyen tovább is törekvésünkön.

Midőn a jelenlevőket szivemből üdvözlöm, a gyűlést megnyitom.

Hát ki ez? — kérdezi... hát ki ez? kérdem én is utánad... aki bejött az életembe, magam sem tudom; miért? hogyan? mikor? Csak egy nap itt volt Mártikám, olyan erősen és letagadhatatlanul, olyan forrón és szédítően, hogy nem bírtam el sokszor a közelséget... Beteg voltam, ha rám nézett, ha szólt hozzám, ha mellettem ült nagy halálos csöndekben a pamlagon, ha megfogta a kezem véletlenül, vagy tréfásan...

És egyszer mégis úgy jött, hogy megcsókoltuk egymást vadul lihegve, elfulva — a drága, szent, igaz nagy Szerelmében... Fehéren a boldogságtól, diadalos nagy örömben telt el pár kis nap...

Aztán drága Szívem? aztán kiűrt belőle is az átlag-férfi, minden alkalmat kihasználni igyekezni... Jött egy nő, egy egészen kis közönséges szolgáló értékű... De alkalom volt, s ő átlag férfi, amint előbb is mondtam...

És most Márta kedvesem, itt állok előtted: kijózanodva, kiábrándulva — s egy egészen igazi és nagyon erős keserűséggel szivemben, a Szerelmem iránt...

Írj nekem mielőbb, írj azokkal a Te kedves, okos szavaiddal, amelyek mindig örömet csinálnak — talán majd most is így lesz... Csókollak és nehezen várok Tőled egy hosszú és vigaszteljes levelet:

Elléd.

Az elnök megnyitó beszédét a gyűlés tagjai éljenzéssel fogadták. Jegyzőkönyv hitelesítésével Solyomi Tivadarné és Dehény József bízott meg. Ezután elnök a következőkben tette meg évi jelentését:

Tisztelt közgyűlés!

1916 február 27 óta 2 választmányi és 3 közgyűlést tartottunk. Mielőtt egyebekről tennék jelentést, meg kell emlékeznünk az élők sorából elköltözött báró Hornig Károly bíboros püspökről, meghalt 1917 febr. 9-én, temetése Veszprémben 13-án volt.

Tudjuk, hogy a sümegi rezidentiát sebesültek részére átengedte, ezt és az ovó kórházat fával segélyezte; 1000 koronát bocsájtott egyletünk rendelkezésére, ezekért köszönetünket írásban beadtuk, most pedig elhunytát jegyzőkönyvben megörökítjük. Áldott legyen emléke!

Részvételüket fejeztük ki Scholtz Károlyné, elnöktársam Scholtz Károly gondnok, Dr. Kellemen Károlyné, Epstein Vilmosné nőegyleti elnökkel együtt, egyesületünknek 1882 óta választmányi tagja, Mojzer Józsefné családjánál, férje, a általános köztiszteletben állott Pepi bácsi elmulta alkalmából jan 21-én, ott voltunk 24-én temetésén is. E ténykedést is a közgyűlés helyesléssel jegyzőkönyvbe foglaljuk.

Tagjaink közül elköltöztek, Mojzer Mari férjezett Wilde Ferenéné Letenyére. A míg a távozókat rendszerint kilépnek az egyletből, addig ő az első, ki már 1917 évi tagsági díjat is megküldötte karácsonykor, katonák számára 5 koronát származtatott hozzánk Köszönettel fogadtuk; távolban is szívélyesen látjuk tagjaink sorában, elismeréssel emlékezünk meg a tevékeny választmányi tagról. Eltávoztak még: Jung Gyuláné Keszthelyre, Szijártó Gyöngyné Bpestre, Korein Sándorné, Vinkler Józsefné.

Nagyon helyén volna, ha a távozókat az egyletből kimaradásukat az elnökségnél bejelentnék, ezt a tagok nyilvántartása is igényli.

Egyletünkbe beléptek Karsay Gyuláné tájár neje, Orzechovszky Nándor állomás főnök, kiket Isten hoztával fogadunk.

A tagok száma 150 ról 160-ra emelkedett.

Tekintve a nemes célt, melynek egyletünk szolgálatában áll, ismételtelen kell felkérnem a közgyűlést minden tagját, hogy ismerőseiket ügyünknek megnyerni sziveskedjenek. Az iparos és a vagyonosodó földműves osztály nincs kellő számban képviselve.

Az 1916 július 25-iki választmányi gyűlésen bejelentettük, hogy április 10-én az ovó kórházban megmaradt 12 beteg katonát a főorvos, a helybeli nyilvános jellegű kórház a áthelyezte, azóta vöröskereszt kíséretű kórház címen 30-40 katonára részesül gyógyításban. Az anyagi gondokat Kürthy Jánosné választmányi tag vállalta magára, a pénzügyet dr. Lukonich Gábor főorvos a községi pénztárnál kezelte.

A püspöklak és ovó kórházban 1914-től önzetlen működésünkért a nagykanizsai cs. kir. katonai kórház parancsnokság 1916 máj 4-én köszönetet mondott, amit Bpsten a központi vöröskereszt egylet igazgatósága 4409/1916. szám alatt tudomásul vett.

Ez előzmények után működésünket a nyilvánosság és a központi össze kötetésre terjesztettük ki. Számatalan anya könnyének letörését láttuk, ha kedvező hírrel szolgálhattunk neki, nyomtatott tudakozó lapok utájn kutattak ki a harcban levők hol létét, ugyan oly lapokat díjmentesen osztottunk szét jegyzőségeinkben. Országos segélyezése a Péter Pál napi gyűjtésből Bpstre küldöttünk 371 K 51 fillért, vak katonáknak 332 K 16 fillért, Erdélyből Sümegre menekültek segítő bizottsága rendelkezésére 500 K, hadi árvák gyámolítására 250 K, állami elemi iskolába járó tanulók lábbelijére 100 K, hely-

beli szegényeknek kiosztott 60 K, Budapestre küldtünk tagdíj hányad címen 148 K. Összesen: 1761 K 67 fillér.

Karácsonykor felhívásunkra családok bort küldöttek a katonáknak a helybeli kórházba. Legtöbbet Scholtz Károlyné elnöktárs, aki az idemenekülteket is folyton segélyezi. A menekültek érdekeinek állandó gondozója Küzdy Árpádné; fáradozók még e téren dr. Kellemen Károlyné és Riszner Ferencné választmányi tagok.

A helyi lapnak 1916 évi 23 számában érintkeztünk a közönséggel, megköszöntük a szives adományokat.

Tagjaink közül a fiatalok felügyeletével megbízottak Dr. Kellemen Károlyné, Küzdy Árpádné, Riszner Ferencné, Vendel Jánosné, Csényi Mariska, Tulok Alisz, Német Anna, Sümegi Tivadar, Éles Károly és Bánfi Alajos.

Fenntartottuk az összeköttetést a budapesti országos vöröskereszt egyet központi bizottságával, amit az elnöki iktató 95. száma igazol.

Két érdekes felolvasás is fűszerezte gyűléseinket, egyiket Cserny Mariska titkárnak, a másikat Dehény József tanár választmányi tag volt szives tartani.

Az Est és Kisujdság című lapokat díjmentesen kapjuk, mit a kórházban levő katonák rendelkezésére adjunk át. A Sümeg és vidéke lap közleményeinket készséggel hozza, azért a szerkesztőségnek e helyen is mély köszönettel adózunk.

Ezekben lehetett szerencsém elentésemet 1916-ról megtehetni.

Közhelyesléssel vétetett tudomásul.

Özv. Tóth Lajosné által vezetett pénztári számadást az elnök, Scholtz Károly gondnok és özv. Küzdy Árpádné vizsgálták át; melyet a gyűlésen a gondnok részletesen felolvasott:

1) A választmány vagyona hadikölcsön, takarékbetét és készpénzben 2206 K 0 f.

2) Darnay-alap szegény tanulóknak lábbelijére 1000 K.

3) A fiók egylet vagyona 10 281 K 23 f. A közgyűlés a pénztárosnénak a rendesen vezetett számadásokért, valamint a számvizsgálóknak köszönetet mondott.

Elnök előterjeszté a költségvetést 1917-re.

Bevétel: 1) Tagdíjból 150 tag után 300 K. 2) A választmányi hadi kölcsön és takarékbetét kamataiból 117 K 70 f. 3) Darnay-alap kamata 60 K. 5) fiók tőke hadikölcsön és takarékbetét kamata 571 K 68 f. 5) Rendkívüliekből 50 K. Összesen 1099 K 38 f.

Kiadás: 1) választmányi tagdíj hányadára 150 K. 2) választmányi tőkéjéhez 117 K. 3) Darnay kamat tanulók lábbelijére 60 K. 4) szegényeknek 100 K. 5) sümegi hadiárváknak 200 K. 6) szolgának 24 K. 7) folyó ügyekre 98 K 38 f. 8) Rendkívüliekre 60 K. 9) Tőkésítés fiók pénztárba 300 K. Összesen: 1099 K 38 f.

Bánfi Alajos elnök indítványja ez volt: »Felkérem a közgyűlést, általában a vöröskereszt egylet tagjait, vállalkozzanak önként arra, kutassák fel Sümegen a rokkantak és hadi-árvák családi viszonyait. A község házában nyilván vannak tartva. Megtudakozandó ott, kiki mennyi államsegélyt kap, kinél vannak az árvák elhelyezve, hogy személyes meggyőződés után segélyezhessünk ott, ahol a valódi szükség van. Tapasztalataikat időközönként közöljék az elnökséggel.

Az indítványt helyesléssel elfogadták. Éles Károly felszólására a közgyűlés az elnökségnek és a tisztikernak fáradozásáért köszönettel adózott.

A 3 évi új ciklusra a közgyűlés a vöröskereszt egylet vezetőségét újra egyhangulag megválasztotta, üresedésben volt választmányi tag lett Magyar Kossa Gusztávné.

Bánfi Alajos megköszönte 35 évi egyesületi működése alkalmából nyilvánult bizalmat, úgy a maga, mint Scholtz Károlyné elnöktárs nevében továbbra is fáradságot nem kímélő munkásságot ígér; kéri a tisztársak, a választmány és a tagoknak szives közre működését.

Ezzel éljenzés közt elnök a gyűlést befejezte.

A méhállam.

Aki a természetben igazán gyönyörködik, aki a növényvilág legparányibb léteit átérzeni képes, ki az állatország legapróbb rovarjait is bámulni tudja, legyen bár tulajdonságaikkal, képességeikkel tisztában, csodálkozással kell eltennie, ha az apró méhecskék vagyonát, a mézet meglátja.

A méz a méhek kizárólagos produktuma. A XX. század hatalmas embere csakis a mézelő méh speciális közreműködésével tudja a természet e rejtett kincsét közfogyasztásra juttatni, mert — a vegyszertudomány előrehaladottsága dacára — mindegyik mesterséges uton elő nem állítható. Élvezésének bizonyos nyomai az őskorban nyulanak, használatát az ókor legendás költészetében mesébe illő csodás hatásokkal örökíti meg, hisz tulajdonképeni kivonata az ambrosia és nektár képezte a hajléktalanok eledelét.

A méz a mai közfogyasztásban már nem csupán élelmiszerként vált általánossá, hanem mint számos bajnak tiszta és legtermészetesebb gyógyszere. Amióta az orvostudomány figyelmé feléje terelődött, időről időre újabb jó hatásait mutatják ki. De éppen keresettségé utóbbi idők magas ára folytán sajnos a piac átkaként elharapódzva kíséri tetszetős címeikkel a mesterséges utánzat, az egészségre káros hamisítvány s a laikus publikum sokszor látszólag olcsó pénzen, nagyon is drágán fizeti meg az emberi gazság ama alávaló produktumait, melyet a maga és gyermekei napi kenyerét megédesíteni igyekszik.

A mesterséges méz előállítására a legkülömbözőbb, többnyire azonban olcsó és hitvány anyag fordítatik, ugyde jóhiszeműleg feltételezők is tartamába az emberei szervezetre teljesen ártalmatlan anyagok legtisztább felhasználását, létrejöttét összehasonlítani vagy egybevetni a természetes méz ideális keletkezésével nem lehet s aki csak kicsit rajong a természet csodálatos rendjén az még elvben is elítéli a műméggyártás gyarló próbálkozásait. Hogy a piacon forgó e két áru közötti óriási különbséget bárki megítélhesse, csupán valódi méz létesítését szükséges főbb vonásaiban kidomborítani.

A növényország öröme, mint édes nektár keletkezik. Némásága evvel fejezi ki, hogy vig életének feltételei mily mértékben vannak meg. Látjuk a szinompát, érezzük illatát, de mit benn rejtget, érzékünk felfogni képtelen. Kik a virulás elmúltát igazán gyászolni tudják s jóllehet, gyenge vizsgálatát nyújt a természet elmúlt ifjúságából néhány színes állomkép, az ősz, a tél által rejtgetett száraz kóró, mégsem kell nekik csupán az újraébredő természet varázsától, a jövő reményeként őrzött csirába egyedül megkönyebbülésüket keresni, hiszen a virág multjának édes emlékei egybegyűjtve, a méhcsaládok mindenkor kincsét képezik. Mikor az erdő, mező, rét illatozó álló koszorúja felett zug-örömsibongás, ez a viráglelkek útja a méhek birodalmában. E meseország kiküldött kis munkásai szárnyán sietnek az enyészettől szabadulni. A boldog virágnapok fáradhatatlan látogatói a méhek és szüntelen munkájuk gyümölcse a méz. A virágok kelyhében keletkező édes nedv azonban csak leke a méhek vagyonának. A nektár, a virág kivonat, iz és zamatanyagaival, a méznek csak nyersanyagát képezi s csupán a méh nyálmirigy nedveinek befolyása alatt — romlás ellen kellőleg konzerválva — alakul át mézzé.

Természetes a méhcsalád elsősorban saját egzisztenciájáról gondoskodik, de vagyonszerzési ösztöne, az emberi beavatkozás eszközével, több kevesebb nélkülözhető felesleg gyűjtésére is fozható.

A többtermelés eszméje átjárva a gazdálkodás összes ágait, a méhhaszonnal való tenyésztését is, az okszerű méhészkedés irányával, új alapokra fektette. A kast felváltotta a kaptár ingó építményével, miáltal nem szükséges már a mézszüretnél a családok lefojtása, nem kell a tőkét elpusztítani kamatláért. Beigazolódott, hogy a méhészetek hozadékát sem összetett kézzel kell várni, mert a méz nem csupán isteni áldás gyümölcse,

hanem a méhcsaládok legkedvezőbb tenyésztését mindenkor elősegíteni a főcél, így tud dacolni az időjárás abnormitásaival s erejének mindenkor fejlesztését hátrányozott haszonnal hálálja meg. Igaz, hogy ehhez bizonyos fokú szakképzettség, a méhállam teljes ismerete és némi befektetés is szükséges, de saját érdeke mellett nemzetgazdasági szempontból is kötelessége a méhészettel foglalkozóknak, hogy régi meghaladt elvek gyakorlását beszüntetve szabadítsák meg maradiságuk roszdás kerékötőjét a jövedelmezőbb méhészkedés irányával s a bizonyított anyagi haszonnal nem lesznek többé méhek legnagyobb ellenségei.

Nárcius 11-én az Apolloban

Hornig báró temetése.

H I R E K.

Gyömrőy Vince dr. Vármegyének kiváló alakja hunyt el: *Gyömrőy Vince dr.* nyug. törvényszéki elnök. A megboldogult a 60-as évek végén Zala vármegye főjegyzője volt. Mikor a bíróságokat a törvényhozás szervezte, a sümegi járásbírószék vezetésével bízták meg a király. Innen a zalaegerszegi törvényszék elnöki székébe lépett elő, ebben a diszes állásban működött évek során át, míg nyugalomba vonulva, ukki birtokára vonult s gazdálkodott. Ha nyugalomba vonult is, nem vonult vissza a közéletől. Eleven munkásságot fejtett ki éveken át a sümegi járás és a vármegye közéletében, mint több bizottságnak és a vármegye törvényhatóságának és közigazgatási bizottságának tagja. Nagy műveltségű, iradalom pártoló, igaz-értelemmel bíró, színmagyar érzésű férfi volt. Néhány értékes cikket és tartalmas tárcát lapunk számára is írt s mint tudjuk, a Gyömrőy-család történetével is foglalkozott, írva régi okiratok alapján a család krónikáját. Agg kort ért el: 82 éves korában halt meg. Igaz, mély tisztelet és részvétel kíséri sírjába nemcsak a sümegi járás, hanem az egész vármegye részéről is. A család a következő gyászjelentést adta ki: *Özv. Gyömrőy Vincéné sz. klobusiczi Blaskovich Izabella* a maga, mint gyermekei: *Dr. Gyömrőy Zsigmond, Gyömrőy Sándor, Gyömrőy György, Gyömrőy Katalin* férj. *Hérics-Tóth Lajosné*; unokái: *Gyömrőy Éva, Katalin, József és Borbála*; menyei: *Gyömrőy Sándorné szül. Takács Alice, Gyömrőy Györgyné szül. Károlyi Róza* és veje: *Hérics-Tóth Lajos* szomorú szívvel jelentik, hogy feljethetetlen jó férje, illetve édesatyjuk, nagyatyjuk és apósuk, gyömrői és teólvári *Dr. Gyömrőy Vincze* köz- és váltó-ügyvéd, Zalavármegye volt főjegyzője, nyug. kir. törvsz. elnök, föld-birtokos életének 82-ik, boldog házasságának 49-ik évében, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után folyó évi március hó 2-án reggel 5 órakor az Urban csendesén elhunyt. A boldogult kedves halott hűlt teteme f. évi március hó 4-én, vasárnap délután 4 órakor fog a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetni és az ukki róm. kath. sírkerében örök nyugalomra helyeztetni. A megboldogult lelki fűvéért az engesztelő szent mise áldozatok f. évi március hó 5-én délelőtt 10 órakor fognak az ukki plébánia templomban és a zalagógánfai családi kápolnában az Urnak bemutatni. Ukkon, 1917 március hó 2-án. Legyen békés pihenése fáradt testének és az örök világosság fényeskedjék neki!

Kitüntetés. A király *Kisfaludy* Károly m. kir. honv. hadnagyának az ellenség előlított magartartásáért a „Signum Laudis” adományozta.

Signum laudis. A király elrendelte, hogy *Márkus* Jenőnek a 33. tábori tüzérezred hadnagyának a harctéren tanúsított vitéz magartartásáért legfelsőbb elismeréssel tudtul adassék.

Kinevezés. A király *Rothschild* Pált, a 14. cs. és kir. nehéz tábori tüzérezred zászlósát hadnaggyá nevezte ki.

Halálozás. *Anda* Flórián (sümegprágai) m. kir. soproni 18. honvéd gyalogezredbeli számvivő őrmester neje szül. *Gregorics* Erzsébet 23 éves korában, zavartalan boldog házas életének 4-ik évében 1917 évi február hó 23-án elhunyt. Az elhunyt hűlt teteme febr. hó 25-én d. u. 4 órakor helyezett örök nyugalomra a sopronbámfalvai cs. és kir. katonai temetőben.

Köszönet. Az erdélyi menekültek felruházására küldött Államsegélyhez — *Özv. Kúdy* Árpádné útján még következők járultak hozzá: *Hettyei* Endréné 40 K, *Róth* Mór 6 K, *Fürst* János 4 K, *Böhm* Pálné, *Böhm* Gáspárné, és *Kálmán* Zsigmond ingyen ruhanyomtatott adtak Hálásan köszönik a menekültek.

Hirdetmény. A zalaegerszegi kir. törvényszék közhírré teszi, hogy *dr. Takács* Jenő kir. közjegyző iródját Sümegen, 1917. évi február hó 19-én megnyitotta.

A felmentett gazdák kötelesek más földjét is megmunkálni. A földmiveltésügyi miniszter leiratot intézett a közigazgatási hatóságokhoz, amelyben felhívja azokat, a tavaszi és nyári munkák elvégzésének biztosítása érdekében minden szükséges intézkedést idejekorán tervszerűen tegyenek meg. Elsősorban a legrészletesebben tájékozást kell szerezni arról, hogy a gazdasági munkálatok minden egyes községben hogyan lesznek elvégezhetőek. Tudni kell, milyen terület vár ott megmiveltésre és mennyi erő áll rendelkezésére. A memélyes szolgáltatások igénylése tekintetében felhívja a figyelmet azokra, akik a katonai szolgálat alól felmentést kaptak, mert ezektől méltán meg lehet követelni, hogy saját gazdasági teendőik gyorsabban való elvégzése után erejüket s idejüket a köztermelés érdekében a hatósági felhívásnak megfelelő szakszerűsággal fordítsák az ország jóvoltára.

Felelősszerkesztő **Horvát Imre.**

Szerkesztőtárs: **Németh Böske.**

lapfőadó és kiadó: **Horvát Gábor.**

Meghívó.

A Gyepükajáni Fogyasztási Szövetkezet folyó évi március hó 18-án d. u. 2 órakor az elnök lakásán rendkívüli közgyűlést tart, melyre a részvényes tagok tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat:

- 1) A szövetkezet felosztásáról határozat hozatal.
- 2) Felszámoló bizottsági tagok választása.

Kelt Gyepükaján, 1917 február 28

Az elnökség.

Egy bécsi magyar cég keres tiszteséges állandó bevásárlót vagy **bevásárlónőt** tehenészeti cikkekre, különösen **turó** és **sajt** bevásárlására.

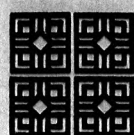
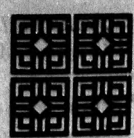
A bevásárlásra pénz, esetleg fix fizetés biztosított.

Tudakozódások a közetkező címre küldendők;

L. S.

Wien XVI. Lerchenfeldergürtel

53.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítetnek.

